HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

19 martie 2015*

„Dumping — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia — Extinderea taxei antidumping definitive la importurile de biciclete originare din China — Eludare — Lipsa cooperării — Articolele 13 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Obligația de motivare — Eroare de apreciere”

În cauza T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, cu sediul în Tangerang (Indonezia), reprezentată de T. Müller-Ibold și de F.-C. Laprévote, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de S. Boelaert, în calitate de agent, asistată de R. Bierwagen, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F.Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

și de

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv (Bulgaria), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO L 153, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din domnul M. van der Woude (raportor), președinte, doamna I. Wiszniewska-Białecka și domnul I. Ulloa Rubio, judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 septembrie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Reclamanta, Chin Haur Indonesia, PT, este o întreprindere de origine taiwaneză care importă biciclete provenite din Indonezia în Uniunea Europeană. Aceasta contestă extinderea taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 261, p. 2), la anumite întreprinderi indoneziene.

Principalele proceduri antidumping și antisubvenții inițiale

2 Prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile în Comunitate de biciclete originare din Republica Populară Chineză și de colectare definitivă a taxei antidumping provizorii (JO L 228, p. 1), Consiliul Comunităților Europene a impus o taxă antidumping definitivă de 30,6 % asupra importurilor de biciclete originare din China.

3 În urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor deschise în conformitate cu Regulamentul nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare [înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „regulamentul de bază”)] și în special în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 384/96 [devenit articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază], Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1524/2000 din 10 iulie 2000 de instituire a unui drept antidumping definitiv pentru importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză (JO L 175, p. 39, Ediție specială, 11/vol. 21, p. 31), să mențină taxa antidumping de 30,6 %.

4 În urma unei reexaminări intermediare efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96 [devenit articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază], Consiliul a decis, prin Regulamentul (CE) nr. 1095/2005 al Consiliului din 12 iulie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de biciclete originare din Vietnam și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1524/2000 (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 41, p. 131), majorarea taxei antidumping în vigoare la 48,5 %.

5 În octombrie 2011, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Consiliul a decis, prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, să mențină taxa antidumping de 48,5 %.

6 În aprilie 2012, Comisia Europeană a anunțat deschiderea unei proceduri antisubvenție privind importurile în Uniune de biciclete originare din China, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 188, p. 93).

7 Pe de o parte, la 23 mai 2013, Comisia a adoptat Decizia 2013/227/UE de încheiere a procedurii antisubvenție privind importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză (JO L 136, p. 15), fără a institui alte măsuri antisubvenție. Pe de altă parte, la 29 mai 2013, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 502/2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 (JO L 153, p. 17), la finalul unei reexaminări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Procedura privind eludarea

8 La 14 august 2012, Comisia a fost sesizată cu o cerere depusă de Fédération européenne des fabricants de bicyclettes (EBMA), în numele a trei producători de biciclete din Uniune, prin care a fost invitată, pe de o parte, să efectueze o anchetă cu privire la o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite asupra importurilor de biciclete originare din China și, pe de altă parte, să supună înregistrării importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt declarate ca fiind originare din aceste țări.

9 La 25 septembrie 2012, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 875/2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO L 258, p. 21).

10 Această anchetă urmărea în special să studieze presupusa modificare a configurației schimburilor comerciale în urma creșterii taxei antidumping în 2005. Aceasta a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2004 și 31 august 2012 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Date mai detaliate au fost colectate pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2011 și 31 august 2012 (denumită în continuare „perioada de referință”), pentru a se examina posibila compromitere a efectului corectiv al măsurilor în vigoare, precum și existența unui dumping.

11 Reclamanta a fost informată cu privire la deschiderea anchetei antieludare și a primit un formular de scutire la 26 septembrie 2012. Aceasta a fost invitată sa răspundă la respectivul formular pe cale electronică cel târziu la 2 noiembrie 2012.

12 La 5 noiembrie 2012, Comisia a primit un exemplar pe hârtie al formularului de scutire transmis de reclamantă. În acest formular, reclamanta a afirmat în special că nu a efectuat operațiuni de asamblare într-o țară terță, în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

13 La 27 noiembrie 2012, Comisia a trimis reclamantei o scrisoare prin care i-a solicitat să îi pună la dispoziție anumite documente cu ocazia vizitei de verificare, în special fișele de lucru utilizate pentru a elabora răspunsul la formularul de scutire. Reclamanta a confirmat primirea respectivei scrisori la 28 noiembrie 2012.

14 La 29 noiembrie 2012, Comisia a trimis reclamantei o nouă scrisoare prin care i-a solicitat să-i transmită cel târziu la 3 decembrie 2012 noi informații cu privire la 13 elemente care lipseau din răspunsul său la formularul de scutire. Reclamanta a comunicat Comisiei anumite documente la 3 și la 4 decembrie 2012.

15 Vizita de verificare a avut loc la 6 și la 7 decembrie 2012 în incintele reclamantei. Cu această ocazie, reclamanta a prezentat Comisiei un formular de scutire modificat.

16 La 28 ianuarie 2013, Comisia a informat-o pe reclamantă cu privire la intenția sa de a-i aplica articolul 18 din regulamentul de bază. Reclamanta a depus observații la 4 februarie 2013.

17 La 21 martie 2013, Comisia a trimis reclamantei, precum și autorităților indoneziene și chineze documentul de informare general în care își prezenta concluziile referitoare la operațiuni de transbordare și de asamblare și își anunța intenția de a propune extinderea măsurilor antidumping instituite asupra importurilor de biciclete originare din China la importurile originare din Indonezia. În anexa B la documentul de informare general, Comisia a respins cererea de scutire a reclamantei în special din cauza lipsei de fiabilitate a informațiilor prezentate.

18 Reclamanta a contestat concluziile documentului de informare general prin scrisoarea sa din 9 aprilie 2013. Aceasta a prezentat noi observații în această privință la 28 mai 2013.

19 La 29 mai 2013, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din aceste țări (JO L 153, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Regulamentul atacat

20 În considerentele (28)-(33) ale regulamentului atacat, pe de o parte, Consiliul a subliniat că patru societăți indoneziene, reprezentând 91 % din totalul importurilor din Indonezia în perioada de referință, depuseseră o cerere de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, acesta a apreciat că datele prezentate de una dintre societățile menționate nu puteau fi verificate și nu erau fiabile. În pofida observațiilor depuse, Consiliul a apreciat că informațiile comunicate de această societate nu puteau fi luate în considerare. Prin urmare, concluziile în acest sens s-au bazat pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. Celelalte trei societăți au fost considerate cooperante.

21 În considerentele (45)-(58) ale regulamentului atacat, Consiliul, după ce a studiat fluxurile comerciale dintre China, Indonezia și Uniune, precum și evoluția volumelor de producție, a decis în sensul existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale dintre Indonezia și Uniune, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, după creșterea taxelor antidumping în iulie 2005.

22 În considerentele (59)-(67) ale regulamentului atacat, Consiliul a studiat natura practicilor de eludare puse în aplicare.

23 În considerentele (60)-(64) ale regulamentului atacat, Consiliul a analizat existența unor operațiuni de transbordare. Acesta a concluzionat mai întâi că existența unor operațiuni de transbordare nu fusese dovedită în ceea ce privește cele trei societăți care au cooperat. În schimb, în ceea ce privește societatea pentru care, potrivit Consiliului, se justifica aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază, „[a]ncheta a arătat că societatea nu deținea suficiente echipamente pentru a justifica volumele de export către Uniune în [perioada de referință]” și, „[î]n absența oricărei alte justificări, se poate concluziona că societatea era implicată în practici de eludare prin transbordare” [considerentul (62) al regulamentului atacat]. Având în vedere existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale, constatările referitoare la societatea pentru care se justifica aplicarea articolului 18 din

regulamentul de bază și faptul că nu toți producătorii-exportatori indonezieni s-au prezentat și au cooperat, Consiliul a decis în sensul existenței unor practici de transbordare a unor produse de origine chineză prin Indonezia.

24 În considerentele (65)-(67) ale regulamentului atacat, Consiliul a analizat existența unor operațiuni de asamblare. Acesta a concluzionat, pe de o parte, că existența operațiunilor de asamblare nu fusese dovedită în ceea ce privește cele trei societăți care au cooperat și, pe de altă parte, că nu s-a putut stabili dacă a patra societate, pentru care fusese aplicat articolul 18 din regulamentul de bază, era implicată în operațiuni de asamblare. În consecință, existența unor operațiuni de asamblare, în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, prin Indonezia, nu a fost dovedită.

25 În considerentul (92) al regulamentului atacat, Consiliul a subliniat că ancheta nu a relevat niciun motiv întemeiat sau altă justificare economică, în afară de intenția de a evita măsurile în vigoare privind produsul în cauză.

26 În considerentele (94) și (95) ale regulamentului atacat, pe de o parte, Consiliul a subliniat că comparația dintre nivelul de eliminare a prejudiciului, stabilit în cadrul reexaminării intermediare din 2005, și media ponderată a prețurilor exporturilor în perioada de referință indicase o subcotare semnificativă a prețurilor indicative. Pe de altă parte, acesta a amintit că creșterea importurilor din Indonezia în Uniune a fost considerată semnificativă în ceea ce privește cantitățile. Consiliul a concluzionat, așadar, în considerentul (96) al regulamentului atacat, că măsurile în vigoare erau compromise din punctul de vedere al cantităților și al prețurilor.

27 În considerentele (99)-(102) ale regulamentului atacat, Consiliul a examinat, conform articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, dacă existau elemente care să dovedească existența unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită cu ocazia reexaminării intermediare finalizate în anul 2005. În vederea stabilirii prețurilor exporturilor din Indonezia care sunt afectate de practici de eludare, s-au luat în considerare numai exporturile producătorilor-exportatori care nu au cooperat. S-a recurs, așadar, la cele mai bune date disponibile, iar prețurile de export au fost stabilite pe baza prețului mediu al exporturilor de biciclete din Indonezia către Uniune efectuate în cursul perioadei de referință, conform raportărilor către Comext făcute de Eurostat. Prin intermediul unor ajustări ale valorii normale și ale prețului de export, comparația dintre cele două variabile a demonstrat, potrivit Consiliului, existența unui dumping.

28 În aceste condiții, Consiliul a decis că exista o eludare, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, prin operațiuni de transbordare prin Indonezia. Acesta a extins, așadar, taxa antidumping definitivă de 48,5 %, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, la importurile produsului în cauză expediate din Indonezia, indiferent că au fost sau că nu au fost declarate ca fiind originare din această țară. În urma constatărilor menționate la punctul 20 de mai sus, Consiliul a acordat o scutire de la măsurile extinse la trei dintre cei patru exportatori care au formulat o cerere de scutire.

Procedura și concluziile părților

29 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 9 august 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

30 Printr-un înscris separat care însoțea cererea introductivă, reclamanta a solicitat totodată Tribunalului să se pronunțe asupra acestei acțiuni potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

31 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șaptea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

32 Cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate a fost admisă prin Decizia Camerei a șaptea a Tribunalului din 8 octombrie 2013.

33 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 17 octombrie și, respectiv, la 8 noiembrie 2013, Comisia și EBMA au formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului.

34 Prin Ordonanța din 11 noiembrie 2013, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Comisie.

35 Prin Ordonanța din 17 decembrie 2013, Camera a șasea a Tribunalului a respins cererea de intervenție formulată de EBMA.

36 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 19 martie 2014, Maxcom Ltd a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului.

37 Prin scrisorile din 27 martie și din 15 mai 2014, în temeiul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a adresat în scris întrebări reclamantei și a invitat Consiliul să răspundă la întrebări și să depună anumite documente. Părțile au dat curs acestor măsuri de organizare a procedurii în termenele stabilite.

38 Prin Ordonanța din 16 iulie 2014, Camera a șaptea a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Maxcom.

39 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul atacat, în măsura în care aceste dispoziții o privesc pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

40 Consiliul, susținut de Comisie și de Maxcom, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

41 În cadrul răspunsurilor sale la măsurile de organizare a procedurii și ulterior în ședință, Consiliul a repus în discuție admisibilitatea acțiunii în integralitate. Pe baza unui articol de presă la care ar fi avut acces în cursul procedurii judiciare, Consiliul susține că reclamanta nu ar fi un autentic producător indonezian de biciclete și că însăși existența sa ar fi îndoielnică. Consiliul concluzionează pe baza articolului de presă că numai întreprinderea chineză F. ar opera ca producător în Indonezia. În aceste condiții, cererea de scutire a reclamantei ar fi fost introdusă în numele întreprinderii eronate. Prin urmare, acțiunea ar trebui respinsă în integralitate ca inadmisibilă.

42 Reclamanta contestă argumentul Consiliului ca fiind neîntemeiat și bazat pe fapte care nu figurează în dosar.

43 În această privință, trebuie să se constate că scurtul articol de presă, a cărui lungime este de o singură pagină în ceea ce o privește pe reclamantă, pe care se întemeiază Consiliul, este ambiguu și, în orice caz, nu poate sta la baza afirmației Consiliului.

44 Astfel, din articolul de presă în discuție reiese că reclamanta, societate de origine taiwaneză, ar fi stabilită în Indonezia din 1990. Aceasta ar fi un producător de componente pentru biciclete care își vinde produsele în Asia de Sud-Est, în Indonezia, în America de Sud și în Italia. Aceasta ar fi dedicat de asemenea una dintre uzinele sale asamblării de biciclete pentru întreprinderea chineză F. În urma impunerii taxelor antidumping europene la importurile de biciclete chinezești, reclamanta și-ar fi închiriat uzina întreprinderii F., natura exactă a raporturilor dintre reclamantă și aceasta din urmă nefiind clar explicitată.

45 În consecință, independent de aspectul dacă prezentarea unui scurt articol de presă poate repune în discuție, în lipsa oricărui alt element de probă, admisibilitatea unei acțiuni, trebuie să se constate că afirmațiile Consiliului, amintite la punctul 41 de mai sus, nu sunt nicidecum confirmate de respectivul articol de presă.

46 Întrucât Consiliul nu a prezentat alte elemente în această privință, trebuie să se confirme admisibilitatea acțiunii.

Cu privire la fond

47 Reclamanta invocă trei motive în susținerea prezentei acțiuni. Prin intermediul primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, se susține că Consiliul a săvârșit erori de drept și de apreciere în ceea ce privește existența unei eludări și natura datelor disponibile. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, a principiului proporționalității, precum și a obligației de motivare, se referă la constatarea lipsei cooperării. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază și a principiului egalității de tratament, privește existența unui dumping.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază

48 Primul motiv al reclamantei se împarte în două aspecte care privesc, în primul rând, problema dacă o modificare a configurației schimburilor comerciale s-a produs în mod efectiv și, în al doilea rând, concluzia Consiliului potrivit căreia reclamanta a efectuat operațiuni de transbordare.

– Cu privire la modificarea configurației schimburilor comerciale

49 În primul rând, reclamanta susține că statisticile chineze privind exportul de biciclete către Indonezia, pe care s-a întemeiat în special Consiliul pentru a dovedi existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale, sunt eronate. Potrivit reclamantei, ar exista o rată de rambursare la export mai ridicată pentru biciclete decât pentru componentele de biciclete, ceea ce ar tinde să îi stimuleze pe exportatorii chinezi să declare exporturile de simple componente drept exporturi de biciclete complete. În aceste condiții, statisticile chineze privind exporturile de biciclete ar fi majorate în mod artificial, cea mai mare parte a bicicletelor exportate fiind în realitate componente de biciclete. Republica Populară Chineză ar fi exportat, așadar, un număr net inferior de biciclete către Indonezia față de cel care este indicat în tabelul 2 din regulament atacat.

50 În al doilea rând, reclamanta consideră că datele utilizate pentru a dovedi o modificare a configurației schimburilor comerciale sunt insuficiente pentru a sta la baza unei constatări a transbordării, în măsura în care nu ar exista o corelație evidentă între exporturile de biciclete din China către Indonezia și exporturile din Indonezia către Uniune.

51 În al treilea rând, Consiliul ar fi omis să aibă în vedere explicații alternative pentru presupusa modificare în configurația schimburilor comerciale. În special, analiza sa cu privire la volumele de producție nu ar fi concludentă și ar avea ca obiect o perioadă eronată.

52 Consiliul contestă toate aceste argumente ca fiind neîntemeiate.

53 În această privință, în primul rând, trebuie subliniat că, *primo*, din documentul care enumeră diferitele rate de rambursare pentru biciclete și componentele de biciclete, furnizat de reclamantă, reiese că par să existe în mod efectiv rate de rambursare a taxei pe valoarea adăugată (TVA) diferite pentru piesele de biciclete și pentru bicicletele complete.

54 Cu toate acestea, reclamanta nu a prezentat niciun element de probă care să poată demonstra că, în consecință, exportatorii chinezi sau autoritățile vamale declarau exporturi de simple componente de biciclete drept exporturi de biciclete complete. Astfel, reclamanta a prezentat numai documente cu privire la un număr limitat de tranzacții. Deși este adevărat că aceste documente au o valoare probantă în ceea ce privește existența practicii menționate, ele nu sunt apte să demonstreze prin ele însele că acea practică era suficient de uzuală pentru a repune în discuție statisticile utilizate de Consiliu. În definitiv, reclamanta nu a demonstrat, în orice situație, că practica menționată era suficient de uzuală pentru a repune în discuție validitatea statisticilor chineze.

55 *Secundo*, potrivit reclamantei, Comisia ar fi putut să identifice cu ușurință, în cursul anchetei sale, existența unei astfel de practici, întrucât aceasta ar fi bine cunoscută de actorii din sector. În esență, reclamanta susține că Comisia și-ar fi încălcat obligația de diligență.

56 În această privință, pe de o parte, Consiliul afirmă, fără a fi contrazis de reclamantă, că niciuna dintre părțile vizate de această anchetă sau de celelalte anchete desfășurate simultan nu pare să fi menționat existența unei astfel de practici. În plus, autoritățile indoneziene și chineze, cărora le-au fost transmise concluziile anchetei, nu au repus în discuție în niciun moment fiabilitatea statisticilor utilizate în raport cu propriile lor cifre. Nu se impunea, așadar, ca Consiliul să aibă îndoieli cu privire la fiabilitatea respectivelor statistici.

57 Pe de altă parte, trebuie arătat că reclamanta a semnalat pretinsa existență a acestei practici numai la 28 mai 2013, cu alte cuvinte în ajunul adoptării regulamentului atacat și la mai bine de 40 de zile după expirarea termenului stabilit pentru a prezenta observații cu privire la documentul de informare general. Aceasta nu îl menționase niciodată anterior. Argumentul reclamantei a fost, așadar, invocat într-un stadiu deosebit de avansat al anchetei.

58 În aceste condiții, reclamanta nu a dovedit existența unei erori de apreciere sau a unei nerespectări a principiului diligenței din partea instituțiilor Uniunii în ceea ce privește statisticile utilizate.

59 În al doilea rând, este necesar să se constate că cifrele prezentate de Consiliu, în considerentele (45)-(55) ale regulamentului atacat, demonstrează existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, dintre China și Uniune, dintre China și Indonezia și, în sfârșit, dintre Indonezia și Uniune.

60 Astfel, *primo*, din considerentul (45) și din tabelul 1 din regulamentul atacat reiese că exporturile de biciclete din China către Uniune au scăzut cu peste 80 % în perioada de anchetă. Între majorarea taxelor antidumping în anul 2005 și finalul perioadei de referință, importurile s-au redus la o treime. *Secundo*, exporturile de biciclete din China către Indonezia au crescut cu peste 83 % în perioada de

anchetă, astfel cum reiese din considerentul (51) al regulamentului atacat. *Tertio*, exporturile de biciclete din Indonezia către Uniune au crescut de 2,6 ori în perioada de anchetă. Astfel cum reiese din considerentul (46) și din tabelul 1 din regulamentul atacat, deși importurile originare din Indonezia în Uniune au scăzut în anul 2009, pe de o parte, acestea au rămas la niveluri cu mult peste cele din 2004 și din 2005 și, pe de altă parte, au crescut din nou între 2010 și 2012.

61 Desigur, astfel cum subliniază reclamanta, importurile indoneziene originare din China au scăzut cu 10,1 %, în timp ce exporturile indoneziene către Uniune au crescut cu 18,6 % în anul 2007. Cu toate acestea, o astfel de variație anuală nu este aptă să repună în discuție tendința care reiese din cifrele instituțiilor Uniunii. Astfel, după cum subliniază în mod întemeiat Consiliul, un decalaj în timp între modificarea fluxurilor dintre China și Indonezia și dintre Indonezia și Uniune poate rezulta printre altele din existența unor stocuri.

62 În aceste condiții, Consiliul nu a săvârșit nicio eroare atunci când a decis, în temeiul acestor cifre, în sensul existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale.

63 În al treilea rând, Consiliul ar fi omis, în opinia reclamantei, să ia în considerare explicații alternative eludării în cursul examinării sale cu privire la evoluția exporturilor din Indonezia către Uniune.

64 În această privință, trebuie amintit că regulamentul de bază nu conferă Comisiei nicio putere în cadrul anchetei care să îi permită să constrângă societățile să participe la anchetă sau să prezinte informații. În aceste condiții, Consiliul și Comisia depind de cooperarea voluntară a părților pentru a li se furniza informațiile necesare în termenele stabilite (Hotărârea din 24 mai 2012, JBF RAK/Consiliul, T-555/10, EU:T:2012:262, punctul 80).

65 În speță, *primo*, este necesar să se constate că din elementele dosarului reiese că nicio explicație alternativă nu a fost prezentată cu ocazia anchetei. Mai precis, Consiliul subliniază că autoritățile indoneziene nu au făcut nicio observație contradictorie în ceea ce privește cauza modificării configurației schimburilor comerciale.

66 *Secundo*, trebuie arătat că reclamanta însăși, în cursul fazelor administrativă și judiciară, nu a prezentat nicio explicație alternativă aptă să explice modificarea configurației schimburilor comerciale altfel decât prin impunerea taxei antidumping inițiale. Aceasta s-a limitat la a sublinia că Consiliul nu luase în considerare explicații alternative eludării, fără a face vreo precizare, cu excepția criticii sale cu privire la analiza Consiliului referitoare la evoluția volumelor de producție.

67 În ceea ce privește evoluția volumelor de producție, reclamanta apreciază că analiza Consiliului este incompletă, întrucât aceasta din urmă nu privește nici întreaga perioadă de anchetă, nici toate întreprinderile exportatoare indoneziene.

68 Din considerentul (56) și din tabelul 3 din regulamentul atacat reiese că instituțiile Uniunii au anchetat evoluția volumelor de producție ale societăților care au cooperat între anul 2009 și finalul perioadei de referință. Din această analiză reiese că societățile indoneziene care au cooperat și-au crescut producția cu 54 % în această perioadă.

69 În această privință, trebuie subliniat mai întâi că instituțiile Uniunii se puteau întemeia în mod legitim numai pe cifrele societăților indoneziene care au cooperat, întrucât cifrele care priveau celelalte societăți nu erau, în consecință, nici disponibile, nici fiabile. Ulterior, astfel cum a subliniat în mod întemeiat Consiliul, din tabelele care trebuie completate, din anexa la formularul de scutire, rezultă că solicitanții trebuiau să furnizeze informații cu privire la volumele de producție încă din anul 2004. Comisia a anchetat, așadar, volumele de producție în întreaga perioadă de anchetă. În înscrisurile sale, Consiliul a justificat că s-a limitat la perioada cuprinsă între anul 2009 și august 2012, întrucât datele referitoare la primii ani nu erau toate complete pentru toate societățile.

70 În consecință, întrucât nicio altă justificare decât instituirea unei taxe antidumping nu a fost evidențiată în cursul anchetei, iar reclamanta, în cursul fazelor administrativă și judiciară, nu a invocat nici cel mai mic element concret în această privință, Consiliul putea decide în mod întemeiat în sensul lipsei unei explicații alternative a modificării configurației schimburilor comerciale.

71 Prin urmare, este necesar ca primul aspect al primului motiv să fie respins în totalitate ca neîntemeiat.

– Cu privire la realizarea unor operațiuni de transbordare

72 În cadrul celui de al doilea aspect, reclamanta invocă trei motive.

73 În primul rând, potrivit reclamantei, Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin aceea că a concluzionat, în considerentul (62) al regulamentului atacat (a se vedea punctul 23 de mai sus), că aceasta nu avea capacități de producție suficiente pentru a-și justifica volumele de exporturi către Uniune.

74 În al doilea rând, reclamanta arată că Consiliul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a dedus existența unor transbordări din simpla modificare a configurației schimburilor comerciale. Consiliul nici nu ar fi prezentat probe cu privire la existența respectivelor operațiuni de transbordare, nici nu ar fi dovedit o legătură cauzală între aceste operațiuni și modificarea presupusă a configurației schimburilor comerciale.

75 În al treilea rând, reclamanta apreciază că, în lipsa oricărui alt element de probă, elementele furnizate ar fi trebuit să constituie faptele disponibile, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

76 Consiliul contestă toate argumentele reclamantei.

77 În ceea ce privește primul motiv, reclamanta susține că este un producător de biciclete de origine indoneziană și că nu poate fi, așadar, considerată ca fiind implicată în practici de eludare. Din răspunsul său la formularul de scutire ar reieși printre altele că [*confidențial*] [1]. Aceasta nu contestă că a importat un anumit număr de componente detașate originare din China. Aceste componente detașate ar fi ulterior utilizate pentru a fabrica biciclete în uzina sa din Tangerang (Indonezia), care ar angaja aproximativ [*confidențial*]. Potrivit reclamantei, procesul de fabricare efectuat în uzina sa cuprindea toate fazele de producție a unei biciclete.

78 Reclamanta se întemeiază în esență pe răspunsul său la formularul de scutire și pe raportul de audit al Biroului V. din 28 noiembrie 2011 care a făcut obiectul unei verificări la 16 iulie 2012, pentru a arăta că Consiliul dispunea de informații suficiente pentru a decide în sensul inexistenței unei transbordări.

79 Pe de altă parte, reclamanta susține că faptul, pe de o parte, că echipamentele sale nu prezentau niciun semn de uzură la momentul vizitei de verificare și, pe de altă parte, că uzina nu era operațională la momentul respectivei vizite nu are nicio valoare probatorie, contrar susținerilor Consiliului. Reclamanta subliniază de asemenea că afirmația Consiliului, în considerentul (29) al regulamentului atacat, potrivit căreia aceasta recursese la un producător chinez de biciclete ca furnizor de componente de biciclete ar fi în contradicție cu constatarea că aceasta nu fabrica ea însăși biciclete și cu constatarea unei transbordări.

80 În această privință, trebuie precizat că regulamentul de bază nu conferă Comisiei nicio putere de anchetă care să îi permită să oblige întreprinderile să participe la anchetă sau să ofere informații. În aceste condiții, Consiliul și Comisia depind de cooperarea voluntară a părților pentru a le furniza

1 — Date confidențiale ocultate.

informațiile necesare în termenele stabilite. În acest context, informațiile prezentate în formularul de scutire, precum și vizita de verificare ulterioară pe care Comisia o poate efectua la fața locului sunt esențiale în derularea procedurii antieludare. Revine, așadar, întreprinderilor care cooperează să dovedească precizie și exactitate în informațiile și elementele de probă pe care le transmit atât în cadrul răspunsurilor date la întrebările scrise și orale, cât și cu ocazia vizitei de verificare (a se vedea în acest sens Hotărârea JBF RAK/Consiliul, punctul 64 de mai sus, EU:T:2012:262, punctul 80 și jurisprudența citată).

81 În speță, trebuie să se constate că reclamanta a furnizat în mod efectiv un anumit număr de elemente pertinente în formularul de scutire și în formularul de scutire revizuit. În special, aceasta a furnizat informații agregate, în cadrul tabelelor anexate la formularele respective, cu privire la capacitățile sale de producție, producția sa efectivă, vânzările sale la export, cifra sa de afaceri, anumite date financiare și contabile cum sunt cheltuielile generale ale uzinei, stocurile, achizițiile de componente detașate, precum și originea acestor achiziții, procesul de fabricare și costurile de producție. Ea a prezentat de asemenea situații financiare.

82 Cu toate acestea, în primul rând, este necesar să se constate că informațiile furnizate de reclamantă în primul formular de scutire, prezentat la 5 noiembrie 2012, s-au dovedit deficiente, întrucât erau în mare măsură incomplete.

83 Astfel, informațiile furnizate în formularul de scutire prezentat la 5 noiembrie 2012 nu permiteau să se stabilească printre altele nici costul respectiv al componentelor de biciclete, nici originea lor, ceea ce făcea imposibil, în acel stadiu, să se stabilească dacă reclamanta era un producător de biciclete indonezian și să i se acorde, așadar, o scutire în temeiul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

84 Prin scrisoarea din 29 noiembrie 2012, Comisia a solicitat reclamantei, prin intermediul a 13 întrebări precise, să îi furnizeze informațiile care lipseau, cel târziu la 3 decembrie 2012, cu alte cuvinte înaintea vizitei de verificare. Prin scrisoarea din 3 decembrie 2012, reclamanta a furnizat numai elementele aferente unui număr de două dintre cele 13 întrebări ale Comisiei, fapt pe care reclamanta nu îl contestă.

85 În al doilea rând, cu ocazia vizitei de verificare din 6 și din 7 decembrie 2012, reclamanta a furnizat o versiune revizuită a formularului de scutire în care numai anumite puncte fuseseră actualizate, și anume printre altele informațiile privind componentele de biciclete cumpărate dintr-o altă țară decât China. Cu toate acestea, informațiile furnizate în formularul de scutire revizuit erau în continuare incomplete, ceea ce de altfel nu este contestat de reclamantă. În special, în ceea ce privește datele privind exporturile sale, reclamanta nu a furnizat în special valorile CIF (cost, asigurare, navlu) ale anumitor tranzacții către Uniune. Reclamanta nu a declarat nici cheltuieli de ambalare, de garantare sau cheltuieli bancare.

86 Informațiile furnizate în formularul de scutire revizuit s-au dovedit de asemenea contradictorii și imposibil de verificat.

87 Astfel, *primo*, cifrele furnizate în două tabele, anexate la formularele de scutire prezentate, privind originea componentelor de biciclete cumpărate de reclamantă, erau incoerente, ceea ce aceasta din urmă nu contestă. Or, respectivele cifre sunt esențiale în cadrul unei proceduri referitoare la o eventuală eludare a unor taxe antidumping.

88 *Secundo*, din elementele dosarului reiese că salariații reclamantei, cu ocazia vizitei de verificare, pe de o parte, tot nu au prezentat fișele de lucru care au permis completarea formularelor de scutire (a se vedea în această privință punctul 112 de mai jos) și, pe de altă parte, nu au explicat cum fuseseră stabilite cifrele furnizate în formularele de scutire, ceea ce reclamanta nu contestă. Se pare că cifrele furnizate de reclamantă au fost stabilite manual, cu ajutorul unui simplu calculator.

89 *Tertio*, din elementele dosarului reiese de asemenea că reclamanta nu a fost în măsură să prezinte alte documente decât declarațiile sale fiscale și mai multe exemplare de facturi. Reclamanta nu dispunea de rapoarte anuale auditate, nici de sisteme de compatibilitate care să permită să se verifice cu ușurință cifrele prezentate în formularele de scutire, precum și caracterul exhaustiv al listelor de tranzacții. Nu a fost, de exemplu, posibil să se coreleze volumele de producție cu vânzările și cu stocurile. Trebuie subliniat, în această privință, că, prin scrisoarea din 27 noiembrie 2012, Comisia o informase în prealabil pe reclamantă că aceasta din urmă trebuia să furnizeze cu ocazia vizitei de verificare toate documentele, în special fișele de lucru, care îi permiteau să verifice cifrele prezentate în formularul de scutire.

90 În al treilea rând, în urma vizitei de verificare, prin scrisoarea din 28 ianuarie 2013 prin care o informa pe reclamantă cu privire la intenția sa de a-i aplica articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a oferit din nou reclamantei posibilitatea de a furniza documentele necesare. Răspunsul reclamantei din 4 februarie 2013, a cărui lungime era de numai o pagină, nu a adus, în această privință, niciun element nou esențial, întrucât reclamanta s-a limitat, în esență, la a reitera afirmația potrivit căreia cooperase în mod corect. În răspunsul la documentul de informare general din 9 aprilie 2013, reclamanta tot nu a furnizat elemente concrete apte să justifice cifrele prezentate în formularul de scutire, după cum nu le-a furnizat nici în scrisoarea tardivă din 28 mai 2013.

91 În al patrulea rând, în ceea ce privește raportul de audit al Biroului V. din 28 noiembrie 2011, care a făcut obiectul unei verificări la 16 iulie 2012, trebuie să se constate că respectivul raport nu demonstrează, în orice caz, că reclamanta producea ea însăși biciclete originare din Indonezia sau că era aptă să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, după cum subliniază în mod întemeiat Consiliul.

92 Astfel, acest raport nu privește aspectul dacă reclamanta nu efectua practici, operațiuni sau transformări pentru care nu exista nicio motivație suficientă sau vreo altă justificare economică decât impunerea taxei antidumping inițiale. Acest raport demonstrează, cel mult, că la momentul publicării sale reclamanta era implicată în producția de biciclete, fapt ce nu este contestat. În această privință, trebuie subliniat că raportul de audit menționat privește în esență condițiile de muncă și calitatea organizației. Acesta nu conține, în consecință, nicio informație pertinentă referitoare la evoluția printre altele a volumelor de producție și la originea componentelor detașate.

93 Pe de altă parte, fotografiile și videoul furnizat de reclamantă Tribunalului nu demonstrează în plus că era un producător indonezian de biciclete și, prin urmare, că nu era implicată într-o eludare în sensul articolului 13 din regulamentul de bază, întrucât aceste documente nu permiteau să se definească în mod precis printre altele originea materiilor prime utilizate.

94 În consecință, formularele de scutire, raportul de audit al Biroului V. și fotografiile prezentate în diverse momente ale procedurii judiciare pe care se întemeiază reclamanta nu permit să se demonstreze că era un exportator de origine indoneziană sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

95 În consecință, trebuie să se constate că, pe baza elementelor din dosar, Consiliul nu dispunea de suficiente indicii pentru a concluziona în mod explicit, în considerentul (62) al regulamentului atacat, că reclamanta nu dispunea de capacități de producție suficiente având în vedere volumele exportate către Uniune, nici, prin urmare, că era implicată în operațiuni de transbordare, cu alte cuvinte expedierea produsului supus măsurilor prin țări terțe.

96 În această privință, în primul rând, trebuie subliniat că raționamentul Consiliului se bazează în mare măsură pe constatări făcute de agenții Comisiei cu ocazia vizitei de verificare.

97 Potrivit agenților Comisiei, a rezultat printre altele că reclamanta nu dispunea de mașinile necesare pentru a produce suficiente componente în raport cu volumele declarate. Aceștia au remarcat că unitatea de producție a reclamantei era închisă cu cheia la sosirea acestora și că anumite mașini de producție erau noi sau nu fuseseră probabil utilizate recent. În plus, nu exista nici mașină de decupat, nici aparat de sudură. Agenții Comisiei ar fi solicitat fără succes să vadă materiile prime pentru jantele din aliaj, precum și cadre brute. Aceștia ar fi găsit, în schimb, cutii care conțineau biciclete complete cu mențiunea „fabricate în Indonezia”, iar furnizorul chinez al reclamantei nu era menționat, precum și alte cutii care conțineau cadre fără a le fi menționată originea. Echipa a remarcat că toate cadrele văzute erau livrate de furnizori și erau deja vopsite. În sfârșit, salariații reclamantei ar fi fost incapabili să ofere explicații cu privire la procesul de producție.

98 Or, niciuna dintre aceste constatări, avute în vedere în mod individual sau împreună, nu conduc în mod convingător către existența unor transbordări.

99 Astfel, întrucât activitatea întreprinderii a încetinit semnificativ după deschiderea anchetei antieludare, nu se pot formula concluzii din faptul că uzina era în stare bună și că stocurile de materii prime erau reduse la momentul vizitei de verificare. În această privință, reclamanta a subliniat de altfel că vânduse anumite elemente din lanțul său de producție având în vedere scăderea activităților sale. Aceasta a menționat de asemenea, susținută de facturi, că anumite mașini de producție fuseseră cumpărate recent, ca urmare a unui incendiu survenit în uzina sa la 23 aprilie 2009. În consecință, aceasta ar fi reinvestit în două rânduri, în mai 2009 și în iulie 2011, în special în lanțuri de asamblare.

100 Desigur, anumite constatări, precum faptul că furnizorul chinez al reclamantei nu era menționat nicăieri sau că anumite cutii conțineau cadre fără a le fi menționată originea, contribuiau la a crea o îndoială cu privire la activitățile reale ale reclamantei, îndoieli, pe de altă parte, confirmate de faptul că aceasta nu a justificat cifrele furnizate în formularele de scutire. Aceste elemente nu ar demonstra însă cu nimic existența unor transbordări efectuate de reclamantă.

101 În ceea ce privește faptul că salariații reclamantei întâlniți cu ocazia vizitei de verificare nu erau în măsură să clarifice procesul de producție, ceea ce de altfel reclamanta contestă, este necesar să se constate că din răspunsurile scrise ale Consiliului la întrebările scrise ale Tribunalului reiese că echipa Comisiei a întâlnit numai angajați ai departamentului de vânzări, iar nu specialiști în producție.

102 În al doilea rând, Consiliul s-a întemeiat, în ceea ce privește constatările de fapt amintite la punctul 97 de mai sus, aproape în exclusivitate pe raportul de misiune al agenților Comisiei, cu excepția oricărui alt element material. Or, cea mai mare parte a constatărilor rezultate din raportul de misiune sunt contestate de reclamantă, în special în ceea ce privește faptul că liniile de asamblare nu funcționau sau că anumite stocuri de materii prime nu existau. Desigur, în înscrisurile sale și în ședință, Consiliul a făcut trimitere la anumite fotografii prezentate de reclamantă sau făcute de agenții Comisiei cu ocazia vizitei de verificare. Cu toate acestea, fotografiile menționate nu oferă nicio indicație cu privire la aspectul dacă reclamanta efectua operațiuni de transbordare.

103 În al treilea rând, Consiliul își întemeiază de asemenea raționamentul pe faptul că reclamanta nu a furnizat în continuare probele apte să demonstreze că era un producător indonezian sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Or, deși această constatare a fost confirmată la punctul 94 de mai sus, din aceasta nu poate reieși, în sine, că reclamanta era implicată în operațiuni de transbordare.

104 Având în vedere considerațiile de la punctele 95-103, Consiliul nu avea suficiente indicii pentru a concluziona că reclamanta nu dispunea de capacități de producție suficiente pentru a justifica volumele exportate către Uniune și că efectua, în consecință, transbordări.

105 Desigur, nu se poate exclude că, printre toate aceste practici, operațiuni sau transformări pentru care nu există nicio motivație suficientă sau vreo altă justificare economică decât impunerea taxei antidumping inițiale, în sensul articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, reclamanta efectua operațiuni de transbordare. Prin urmare, contrar afirmațiilor făcute de Comisie în ședință, faptul că reclamanta nu a putut să demonstreze că era un producător indonezian sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază nu permitea Consiliului să decidă în mod automat în sensul existenței unor transbordări efectuate de reclamantă, întrucât o astfel de posibilitate nu reiese nicidecum din regulamentul de bază sau din jurisprudență.

106 În aceste condiții, al doilea aspect al primului motiv trebuie admis, fără a fi nevoie ca celelalte critici ale reclamantei să fie analizate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, a principiului proporționalității și a obligației de motivare

107 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamanta invocă patru aspecte care urmăresc în special să demonstreze că, în considerentele (29)-(33) ale regulamentului atacat, Consiliul ar fi săvârșit erori de drept și de apreciere atunci când a considerat că aceasta nu cooperase, în sensul articolului 18 din regulamentul de bază. Prin intermediul primului aspect, aceasta susține că a depus toate diligențele pentru a coopera, ceea ce Consiliul nu ar fi luat în considerare, cu încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază. Prin intermediul celui de al doilea aspect, întemeiat de asemenea pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, reclamanta contestă constatarea privind lipsa cooperării. Prin intermediul celui de al treilea aspect, aceasta arată că Consiliul și-ar fi încălcat obligația de motivare în special prin aceea că nu a explicat care erau datele disponibile, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, pe care le-a luat în considerare. Prin intermediul celui de al patrulea aspect, reclamanta apreciază că Consiliul nu a luat în considerare, cu încălcarea articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, informațiile pe care le-a furnizat pe toată durata anchetei. În plus, faptul că nu a luat în considerare toate informațiile pe care aceasta le-a furnizat ar constitui o încălcare a principiului proporționalității.

108 Consiliul contestă toate argumentele reclamantei.

109 Tribunalul apreciază că trebuie analizat mai întâi al doilea aspect, iar apoi, în ordine, primul, al treilea și al patrulea aspect.

– Cu privire la constatarea lipsei cooperării

110 În susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta invocă un anumit număr de argumente menite să demonstreze caracterul eronat al constatării lipsei cooperării. Aceasta arată printre altele că neprezentarea fișelor de lucru nu era suficientă, în sine, pentru a determina constatarea lipsei cooperării.

111 În această privință, trebuie amintit de la bun început că articolul 18 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază permite instituțiilor Uniunii să recurgă la datele disponibile atunci când o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele stabilite de acest regulament sau atunci când se opune anchetei în mod semnificativ. Recurgerea la datele disponibile este permisă și dacă partea interesată furnizează o informație falsă sau care induce în eroare. Din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că aceste patru condiții sunt alternative, deși, atunci când una singură dintre ele nu este îndeplinită, instituțiile pot recurge la datele disponibile pentru a-și fundamenta concluziile preliminare sau finale (Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, EU:T:2014:271, punctul 44).

112 În speță, în primul rând, este necesar să se constate că lipsa cooperării nu se întemeiază, în regulamentul atacat, numai pe neprezentarea fișelor de lucru care permit să se opereze o apropiere între răspunsul la formularul de scutire și documentele financiare și contabile ale exportatorului. Aceasta se întemeiază și pe întârzierea în prezentarea informațiilor solicitate, pe caracterul contradictoriu și insuficient de fiabil al acestora din urmă, precum și pe dificultățile întâmpinate cu ocazia vizitei de verificare. Astfel, s-a stabilit deja, în cadrul primului motiv, că datele furnizate de reclamantă s-au dovedit incomplete, contradictorii și imposibil de verificat. Reclamanta nu a avut, așadar, acces la informațiile necesare, în sensul jurisprudenței citate la punctul 111 de mai sus.

113 În al doilea rând, reclamanta afirmă că incoerențele care au apărut în cifrele sale de producție erau cauzate de întârzieri între perioadele de înregistrare și ritmul real al producției. Aceasta consideră că scrisoarea sa din 4 februarie 2013 poate constitui temeiul acestei afirmații. Or, este suficient să se constate că scrisoarea din 4 februarie 2013 nu conține niciun element de probă cu privire la acest aspect.

114 În al treilea rând, reclamanta subliniază că cel puțin o parte din informațiile furnizate erau corecte, din moment ce Consiliul însuși ar fi recunoscut că cifrele comunicate în ceea ce privește vânzările către export erau corecte. Or, din considerentul (31) al regulamentului atacat reiese că Consiliul a admis constatarea potrivit căreia aceste cifre erau corecte. Cu toate acestea, *primo*, cifrele menționate privesc, potrivit Consiliului, toate vânzările către export, iar nu numai exporturile către Uniune pentru care nu era posibilă o apropiere, ceea ce reclamanta nu contestă. *Secundo*, faptul că cifrele privind exporturile sunt corecte și pot fi verificate nu implică faptul că cifrele privind originea produselor expediate trebuie să fie ele însele confirmate.

115 În al patrulea rând, în ceea ce privește faptul că un director de vânzări al reclamantei era angajat în același timp de un producător chinez care se afla în situația de a fi principalul său furnizor de componente de biciclete, este adevărat că acest fapt, în sine, nu este de natură să stea la baza unei constatări a lipsei cooperării, în sensul articolului 18 din regulamentul de bază. Explicațiile furnizate de reclamantă în ceea ce privește statutul angajatului menționat s-au dovedit însă a fi deosebit de confuze, aspect care este relevant în aprecierea cooperării reclamantei. Trebuie subliniat de asemenea că reclamanta declarase în formularul de scutire că nu avea nicio legătură cu întreprinderi chineze. Având în vedere pertinența pe care o putea avea faptul că un director de vânzări al reclamantei era angajat și de o societate de biciclete chineză, în vederea stabilirii unei eludări prin Indonezia, era, în orice caz, legitim ca Comisia să adreseze întrebări reclamantei în această privință și ca acest fapt să fie menționat în regulamentul atacat.

116 În al cincilea rând, reclamanta susține că lipsa cooperării privește numai operațiunile de transbordare. Ea subliniază, în această privință, că cooperarea pretins insuficientă privește numai valoarea componentelor de origine chineză. Or, în opinia sa, această informație era necesară numai pentru a stabili dacă aceasta efectua operațiuni de asamblare, cu alte cuvinte dacă se conforma normelor privind proporția componentelor importate din China în valoarea totală a produsului manufacturat, conform articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Întrucât eludarea prin Indonezia se întemeia, în regulamentul atacat, numai pe operațiuni de transbordare, constatarea lipsei cooperării s-ar referi, potrivit reclamantei, la constatări lipsite de relevanță în ceea ce privește critica privind eludarea invocată de Consiliu.

117 În această privință, *primo*, este necesar să se arate că din formularul de scutire prezentat de reclamantă reiese că aceasta a încercat să demonstreze că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia putea, așadar, în mod legitim, în anexa B la documentul de informare general să își motiveze decizia și să nu ofere reclamantei o scutire precizând că aceasta nu fusese în măsură să facă calculele aferente respectivelor criterii, pe baza informațiilor prezentate. Trebuie amintit, în această privință, că ancheta a privit existența unei eludări prin Indonezia, iar nu

existența unei forme speciale de eludare. Comisia, în considerentul (9) al Regulamentului nr. 875/2012 de deschidere a anchetei antieludare, a menționat de altfel, în ceea ce privește Indonezia, posibile operațiuni de transbordare și de asamblare.

118 În al doilea rând, trebuie amintit că reclamanta nu a demonstrat în continuare că era un producător de biciclete de origine indoneziană sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, și anume că nu este în măsură să demonstreze originea bicicletelor pe care le exporta în număr considerabil către Uniune. Informațiile prezentate de reclamantă erau, în orice caz, insuficiente, întrucât obiectul anchetei era de a stabili dacă reclamanta participase la o eludare a taxei antidumping inițiale prin Indonezia, independent de calificarea ulterioară dată de Consiliu acestor practici.

119 În aceste condiții, critica menționată trebuie respinsă ca neîntemeiată.

120 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins în integralitate ca neîntemeiat.

– Cu privire la efectele cooperării reclamantei

121 Prin intermediul primului aspect, reclamanta arată că, încălcând articolul 18 din regulamentul de bază, Consiliul nu ar fi luat în considerare faptul că aceasta a depus toate diligențele pentru a coopera. Ea subliniază în această privință printre altele că prezentase o cerere de scutire, precum și un chestionar revizuit și că a acceptat să primească echipa Comisiei cu ocazia vizitei de verificare. În plus, cooperarea s-ar fi derulat în împrejurări dificile, întrucât reclamanta avea resurse administrative limitate și nu era la curent cu procedurile administrative ale Comisiei.

122 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că recurgerea la date disponibile se justifică atunci când o întreprindere refuză să coopereze sau atunci când furnizează o informație falsă ori care induce în eroare, fără ca articolul 18 alineatul (1) a doua teză din regulamentul de bază să impună un comportament intenționat. Astfel, amploarea eforturilor depuse de o parte interesată pentru a comunica anumite informații nu este legată în mod obligatoriu de calitatea intrinsecă a informațiilor comunicate și, în orice caz, nu este singurul element determinant al acestora. Astfel, deși informațiile solicitate nu au fost în final obținute, Comisia este îndreptățită să recurgă la datele disponibile în ceea ce privește informațiile solicitate (Hotărârea din 4 martie 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul, T-409/06, Rep., EU:T:2010:69, punctele 103 și 104).

123 Pe de altă parte, trebuie amintit de asemenea că este de competența instituțiilor Uniunii să decidă dacă, în scopul verificării informațiilor furnizate de o persoană interesată, acestea apreciază că este necesar să confirme aceste informații prin intermediul unei vizite de verificare în localurile acestei persoane și, pe de altă parte, că, în situația în care o persoană interesată se opune verificării datelor pe care le-a furnizat, se aplică articolul 18 din regulamentul de bază, iar datele disponibile pot fi utilizate. Deși refuzul de a primi o vizită de verificare contravine obiectivului de cooperare loială și diligentă a cărui respectare este vizată de articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, faptul de a se supune acesteia nu poate genera prin el însuși constatarea unei cooperări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, Rep., EU:T:2011:619, punctele 273 și 275).

124 În aceste condiții, faptul de a prezenta un formular de scutire, apoi o versiune revizuită și de a primi agenții Comisiei cu ocazia vizitei de verificare nu poate fi suficient pentru a conduce la constatarea unei cooperări sau la obligația instituțiilor Uniunii de a lua în considerare informații incorecte. În plus, nu se poate considera că datele solicitate de Comisie în speță determină o sarcină administrativă deosebit de mare. De altfel, potrivit Consiliului, serviciul de vânzări și administrația reclamantei cuprindeau 16 persoane, fapt pe care aceasta din urmă nu îl contestă.

125 În al doilea rând, trebuie subliniat că articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede că, în cazul în care informațiile prezentate de o parte în cauză nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, acestea nu trebuie totuși ignorate, cu condiția ca eventualele deficiențe să nu fie de natură a cauza dificultăți în obținerea unei concluzii relativ corecte, informațiile să fie prezentate corespunzător și la timp, să fie verificabile și partea respectivă să fi depus toate diligențele. Din modul său de redactare reiese că cele patru condiții sunt cumulative. În consecință, faptul că nu îndeplinește una singură dintre acestea împiedică aplicarea dispoziției menționate și, așadar, luarea în considerare a informațiilor în discuție (Hotărârea Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, punctul 111 de mai sus, EU:T:2014:271, punctul 100).

126 În speță, întrucât reclamanta nu a furnizat informațiile necesare, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, apte să demonstreze că era un producător de origine indoneziană sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, astfel cum s-a arătat la punctele 80-94 de mai sus, articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază nu putea fi aplicabil. În plus, deși, pe de o parte, aceasta ar fi furnizat informațiile necesare și, pe de altă parte, ea ar fi depus toate diligențele pentru a coopera, s-a stabilit deja că informațiile furnizate nu puteau fi controlate.

127 Primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie, așadar, respins ca neîntemeiat.

– Cu privire la motivare

128 În primul rând, în opinia reclamantei, Consiliul ar fi trebuit să facă distincție între cooperarea în ceea ce privește critica referitoare la asamblare și cooperarea în ceea ce privește critica privind transbordarea. Întrucât Consiliul nu a specificat dacă informațiile prezentate se refereau fie la motivul privind transbordarea, fie la motivul privind asamblarea, regulamentul atacat ar fi afectat de nemotivare.

129 În al doilea rând, reclamanta susține că după ce Consiliul a respins toate informațiile furnizate, acesta nu a clarificat natura informațiilor disponibile, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, pe care s-a întemeiat pentru a decide în sensul existenței unei eludări. Aceasta apreciază de asemenea că Consiliul ar fi trebuit să precizeze din ce motiv datele disponibile utilizate erau cele mai bune posibile.

130 Trebuie amintit că motivarea unui act al instituțiilor Uniunii trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului, astfel încât să se dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii adoptate și să își apere drepturile, iar instanței să își exercite controlul (Hotărârea din 27 septembrie 2005, Common Market Fertilizers/Comisia, T-134/03 și T-135/03, Rec., EU:T:2005:339, punctul 156). În plus, problema dacă motivarea unui act respectă cerințele articolului 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 februarie 1996, Belgia/Comisia, C-56/93, Rec., EU:C:1996:64, punctul 86, și Hotărârea din 27 noiembrie 1997, Kaysersberg/Comisia, T-290/94, Rec., EU:T:1997:186, punctul 150).

131 În speță, Consiliul a respectat aceste principii pentru motivele expuse în continuare.

132 În primul rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia Consiliul ar fi trebuit să facă distincție între cooperarea aferentă motivului privind asamblarea și cooperarea aferentă motivului privind transbordarea, este necesar să se amintească că la punctul 117 de mai sus s-a stabilit că ancheta s-a referit la existența unei eludări prin Indonezia, iar nu la existența unei forme particulare de eludare. În plus, elementele care trebuie luate în considerare pentru a aprecia cooperarea erau similare

în ceea ce privește transbordarea și asamblarea. Nu s-ar impune, așadar, contrar afirmațiilor reclamantei, să se disocieze aprecierea cooperării reclamantei în ceea ce privește critica privind asamblarea și cea a cooperării în ceea ce privește critica privind transbordarea.

133 În plus, este necesar să se constate că motivarea prezentată în considerentele (29)-(33) ale regulamentului atacat este corect dovedită, având în vedere jurisprudența citată la punctul 130 de mai sus.

134 Astfel, din considerentul (29) al regulamentului atacat reiese că Consiliul a considerat că datele transmise de reclamantă erau nefiabile. Mai întâi, reclamanta nu ar fi păstrat fișele de lucru utilizate la completarea formularului de scutire. Prin urmare, aceasta nu a putut să demonstreze că cifrele erau corecte. În continuare, în cifrele prezentate s-ar fi găsit erori în calculele efectuate cu ocazia vizitei de verificare pe baza documentelor disponibile la sediul reclamantei. În sfârșit, ancheta ar fi arătat că directorul de vânzări al societății era în același timp angajat al unui producător chinez de biciclete, principalul furnizor de componente al reclamantei.

135 Din considerentele (30) și (31) ale regulamentului atacat reiese că, după ce a informat-o pe reclamantă cu privire la intenția de a nu se ține cont de informațiile furnizate de aceasta, Comisia i-a oferit posibilitatea să își prezinte observațiile. În aceste observații, reclamanta ar fi declarat că a fost foarte cooperantă și că a furnizat toate documentele solicitate, în afară de fișele de lucru, care nu i-ar fi fost solicitate niciodată. Consiliul subliniază, în această privință, că fișele de lucru au fost solicitate în scrisoarea prealabilă verificării transmisă societății înainte de verificarea la fața locului. În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia calculele de verificare efectuate la fața locului erau eronate din cauza explicațiilor incorecte ale unui singur lucrător, Consiliul subliniază că au fost cerute explicații de la mai mulți lucrători, care nu au fost în măsură să indice sursa cifrelor prezentate în formularul de scutire și nici modul în care au fost calculate aceste cifre.

136 Consiliul a concluzionat, așadar, în considerentele (32) și (33) ale regulamentului atacat, că informațiile comunicate de reclamantă nu au putut fi luate în considerare și că concluziile cu privire la aceasta erau întemeiate pe informațiile disponibile, conform articolului 18 din regulamentul de bază.

137 În al doilea rând, trebuie să se constate că, desigur, Consiliul nu a enumerat în mod explicit natura exactă a datelor disponibile în regulamentul atacat.

138 Cu toate acestea, în special din considerentele (28)-(33), (45), (46), (50), (51), (55), (56), (92) și (98)-(102) ale regulamentului atacat reiese că datele disponibile cuprind toate datele care au fost utilizate de Consiliu pentru a decide în sensul existenței unei eludări a reclamantei, cu alte cuvinte în special informațiile care permit să se concluzioneze în sensul unei modificări a configurației schimburilor comerciale, a inexistenței unei explicații alternative credibile și datele din baza Comtext a Eurostat utilizate pentru a sta la baza, pe de o parte, a constatării compromiterii efectelor corective ale taxei antidumping inițiale și, pe de altă parte, a existenței unor elemente de probă care să indice existența unui dumping în raport cu valorile normale stabilite în prealabil. În plus, datele disponibile includ toate elementele pertinente din dosar, inclusiv plângerea [considerentele (10)-(17) ale regulamentului atacat].

139 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia Consiliul ar fi trebuit să justifice din ce motiv datele disponibile erau cele mai bune posibile, trebuie subliniat că o astfel de obligație nu reiese nici din articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, nici din jurisprudență. Articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că Consiliul își poate întemeia concluziile pe datele disponibile atunci când datele prezentate sunt deficiente (a se vedea punctul 111 de mai sus). Întrucât datele prezentate în speță erau deficiente, Consiliul nu trebuia să arate care era motivul pentru care datele disponibile utilizate erau mai bune decât datele prezentate. În plus, trebuie subliniat că reclamanta nu a menționat că alte date disponibile ar fi mai bune decât datele disponibile utilizate de Consiliu. Prin urmare, argumentul reclamantei trebuie respins ca neîntemeiat.

140 În aceste condiții, al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

– Cu privire la luarea în considerare a informațiilor suplimentare furnizate de reclamantă

141 Prin intermediul celui de al patrulea aspect, reclamanta susține că Consiliul a încălcat articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază și principiul proporționalității prin aceea că a înlăturat toate datele furnizate fără a aprecia dacă anumite informații puteau fi utilizate în ceea ce privește critica privind transbordarea. Aceasta subliniază că a furnizat informațiile în timpul dorit și că aceste informații puteau fi verificate cu ușurință în ceea ce privește critica privind transbordarea.

142 În primul rând, în ceea ce privește încălcarea articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, s-a amintit deja, la punctul 125 de mai sus, că aplicarea respectivului articol 18 alineatul (3) implică îndeplinirea celor patru condiții cumulative care corespund în special faptului că eventualele insuficiențe nu fac excesiv de dificilă formularea unor concluzii rezonabil de corecte și că informațiile furnizate pot fi controlate. Or, în speță, s-a stabilit deja, în cadrul primului motiv, că informațiile furnizate de reclamantă rămăseseră incomplete, contradictorii și neverificabile, ceea ce excludea aplicarea articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, indiferent care este tipul de eludare avut în vedere.

143 Prin urmare, critica întemeiată pe încălcarea articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază trebuie respins ca neîntemeiată.

144 În al doilea rând, trebuie amintit că, în temeiul principiului proporționalității, legalitatea unei reglementări a Uniunii este subordonată condiției ca mijloacele pe care aceasta le aplică să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit în mod legitim de reglementarea în cauză și să nu depășească ceea ce este necesar pentru a-l atinge, având în vedere că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă, în principiu, la cea mai puțin constrângătoare (Hotărârea din 5 iunie 1996, NMB Franța și alții/Comisia, T-162/94, Rec., EU:T:1996:71, punctul 69).

145 În speță, reclamanta consideră, în esență, că era disproporționat să se înlăture toate informațiile prezentate fără a aprecia dacă anumite informații puteau fi utilizate în ceea ce privește critica privind transbordarea.

146 În această privință, este suficient să se amintească faptul că reclamanta nu a furnizat informațiile apte să demonstreze că era un exportator indonezian sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, Consiliul a înlăturat informațiile respective fără a încălca principiul proporționalității.

147 În aceste condiții, al patrulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

148 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază și a principiului egalității de tratament

149 În primul rând, reclamanta arată că Consiliul ar fi săvârșit erori de fapt și apreciere prin aceea că a utilizat datele privind prețurile din baza de date Comext a Eurostat. Potrivit reclamantei, s-a recunoscut, cu ocazia tuturor fazelor de examinare a regulamentelor antidumping privind biciclete și componente de biciclete originare din China, că datele din baza Comext a Eurostat nu erau fiabile și nu permiteau să se facă comparații concludente.

150 În al doilea rând, Consiliul ar fi încălcat articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază și principiul egalității de tratament prin aceea că a exclus datele reclamantei privind prețurile la export, a căror fiabilitate a fost confirmată în considerentul (31) al regulamentului atacat. În opinia reclamantei, faptul că a luat în considerare datele unor societăți care au cooperat ar denatura cifrele privind existența unui dumping.

151 Consiliul contestă argumentele reclamantei.

152 În această privință, trebuie amintit că din articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază reiese că existența unei eludări presupune existența unor elemente de probă privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite cu ocazia anchetei antidumping inițiale.

153 În plus, din regulamentul de bază reiese că instituțiile Uniunii trebuie să aleagă metoda cea mai potrivită pentru a calcula dumpingul și că această alegere presupune aprecierea unor situații economice complexe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 1992, Minolta Camera/Consiliul, C-178/87, Rec., EU:C:1992:112, punctul 41).

154 În speță, în primul rând, trebuie amintit că s-a stabilit deja că reclamanta nu a cooperat, în sensul articolului 18 din regulamentul de bază, întrucât datele furnizate nu erau fiabile și nu puteau fi verificate.

155 Desigur, din considerentul (31) al regulamentului atacat reiese că, în ceea ce privește valoarea vânzărilor la export, reconcilierea cifrelor s-a dovedit corectă. Cu toate acestea, astfel cum arată Consiliul, fără ca reclamanta să conteste acest lucru, numai valoarea agregată a tuturor exporturilor a putut fi reconciliată cu registrele contabile și verificată. În plus, informațiile furnizate erau incomplete, întrucât reclamanta nu a furnizat în niciun moment informațiile necesare (a se vedea în această privință punctele 85 și 114 de mai sus).

156 În aceste condiții, întrucât Consiliul nu dispunea de date fiabile în ceea ce privește reclamanta, iar societățile nu s-au manifestat, acesta se putea baza în mod întemeiat pe datele disponibile.

157 În al doilea rând, reclamanta repune în discuție utilizarea datelor întemeiate pe baza Comtext a Eurostat ca date disponibile, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Aceasta face trimitere la Regulamentul nr. 1095/2005, la Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011 și la Regulamentul nr. 502/2013, în care fiabilitatea acestor date ar fi fost repusă în discuție.

158 În această privință, *primo*, trebuie subliniat că cele trei regulamente citate de reclamantă nu priveau proceduri antieludare. Acestea priveau instituirea unei taxe antidumping definitive, o reexaminare în temeiul expirării măsurilor și, respectiv, o reexaminare intermediară.

159 *Secundo*, trebuie arătat că prețurile la export pentru producătorii care nu au cooperat au fost calculate în diferite moduri în aceste trei regulamente. În Regulamentul nr. 1095/2005, au fost utilizate datele societăților care au cooperat, iar datele din baza Comext a Eurostat nu au fost considerate ca fiind suficient de precise în cazul unei reexaminări complete a concluziilor privind dumpingul și prejudiciul. Dimpotrivă, în Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, datele din baza Comext a Eurostat au fost utilizate într-adevăr, întrucât o singură întreprindere a cooperat. În Regulamentul nr. 502/2013, datele din baza Comext a Eurostat au fost utilizate numai într-o anumită măsură, întrucât aceste date nu au fost considerate, din nou, suficient de precise pentru cazul specific al unei reexaminări intermediare.

160 Contrar afirmațiilor reclamantei, datele din baza Comext a Eurostat nu au fost, așadar, considerate deficiente în cele trei regulamente menționate. În plus, trebuie subliniat că dumpingul a fost calculat în diferite moduri în funcție de obiectul anchetei și de împrejurările speței.

161 *Tertio*, aceste regulamente priveau China și Vietnamul, iar nu Indonezia. Reclamanta nu a prezentat niciun element de probă apt să demonstreze că aceste constatări ar fi pertinente și în ceea ce privește Indonezia.

162 În aceste condiții, argumentele reclamantei privind fiabilitatea datelor din baza Comext a Eurostat trebuie respinse ca neîntemeiate.

163 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele întemeiate pe încălcarea principiului egalității de tratament, reclamanta consideră că, dacă cifrele utilizate de Consiliu, și anume, în opinia sa, mai ales cifrele exportatorilor care au cooperat, ar fi constituit în mod efectiv probe ale unui dumping, Comisia ar fi trebuit, prin urmare, să deschidă o anchetă antidumping în ceea ce îi privește pe ceilalți producători indonezieni în loc să o selecteze pe reclamantă ca responsabilă unică și improbabilă pentru dificultățile din industria Uniunii.

164 În această privință, *primo*, trebuie amintit că instituțiile Uniunii au decis în sensul existenței unor elemente apte să dovedească existența dumpingului în legătură cu valorile normale stabilite cu ocazia anchetei antidumping anterioare, iar nu cu valoarea normală a vânzărilor acestor exportatori pe piața lor națională. Constatările prezentate în regulamentul atacat nu au furnizat, așadar, nicio indicație cu privire la necesitatea de a iniția o anchetă antidumping independentă privind producătorii indonezieni. În plus, trebuie amintit de asemenea că producătorii care au cooperat au fost în măsură să dovedească, spre deosebire de reclamantă, că nu participau la eludare.

165 În al doilea rând, Consiliul a precizat, ca răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului, că volumele și valoarea exporturilor producătorilor care au cooperat au fost reobținute din datele agregate privind toți exportatorii indonezieni disponibile în baza de date Comext a Eurostat. În consecință, Consiliul nu a utilizat datele producătorilor care au cooperat pentru a decide în sensul existenței unor elemente apte să probeze existența unui dumping, contrar afirmațiilor reclamantei.

166 Având în vedere ceea ce s-a arătat la punctele 152-165 de mai sus, este necesar să se concluzioneze că reclamanta nu a fost aptă să demonstreze existența unor erori de drept sau de apreciere ale Consiliului și nici o încălcare a principiului egalității de tratament în ceea ce privește existența unor elemente de probă referitoare la existența unui dumping.

167 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins în întregime ca neîntemeiat.

168 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, în special punctul 106 de mai sus, articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul atacat trebuie anulat în ceea ce o privește pe reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

169 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

170 Comisia și Maxcom suportă propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu dispozițiile articolului 87 alineatul (4) primul și al treilea paragraf din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

1) **Anulează articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, în măsura în care acest articol privește Chin Haur Indonesia PT.**

2) **Consiliul Uniunii Europene suportă cheltuielile de judecată efectuate de Chin Haur Indonesia, precum și propriile cheltuieli de judecată.**

3) **Comisia Europeană și Maxcom Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 19 martie 2015.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei 2

Principalele proceduri antidumping și antisubvenții inițiale 2

Procedura privind eludarea 3

Regulamentul atacat 4

Procedura și concluziile părților 5

În drept 6

Cu privire la admisibilitate 6

Cu privire la fond 7

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază 7

– Cu privire la modificarea configurației schimburilor comerciale 7

– Cu privire la realizarea unor operațiuni de transbordare 10

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, a principiului proporționalității și a obligației de motivare 14

– Cu privire la constatarea lipsei cooperării 14

– Cu privire la efectele cooperării reclamantei 16

– Cu privire la motivare 17

– Cu privire la luarea în considerare a informațiilor suplimentare furnizate de reclamantă 19

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază și a principiului egalității de tratament 19

Cu privire la cheltuielile de judecată 21